

Макаровъ

პარიზი
ივნისი 1934 წელი
№ 77

Journal de l'Organisation des Patriotes Géorgiens «THETHRI GUIORGUI»

Rédaction: 18, rue Olier Paris XVe.

Paris
Juin 1934
N° 77

ჩვენი ღრუბლისათვის

ჩევენოვის აუცილებლად საჭირო ორმაგ ერთობაზედ: ერთობაზედ ქართველთა და კავკასიელთა პოლიტიკური მაღლებისა მრავალი თქმულა, მრავალი დაწერილა, და მრავალი ცდაც ქმნილა მისი განხორციელებისათვის. მაგრამ ნამდგილი ერთობა ვერც ქართველთა შორის დაგამყარეთ და ვერც კავკასიელთა შორის.

I

ქართველთა პოლიტიკურ მაღლა გ აერთიანება იმ წესით
არ შეიძლება, როგორითაც აქამდე იყო ნაცადი, და მავნებელ-
ლიცაა. შეუძლებელია ნამდვილი ერთობა ქართველ ნაციონა-
ლისტა და სოციალ-დემოკრატთა. სწორედ ამ კავშირმა გაანა-
დგურა ჩეკინი ქვეყანა. ერთი მხრით მარქსიზმი, მოძღვრება
პროლეტარიატის დიქტატურისა, ნამდვილად ს.-დ.-იული
პარტიის ბატონობისა, მოძღვრება ინტერნაციონალური, სა-
რწმუნების უარმყოფელი და მატერიალისტური, ხოლო მეო-
რე მხრით ჩეკინი მეველი ნაციონალისტური მოძღვრება, სუსტი
იდეოლოგიურად, არა-თავისუფლადი კლასსთა ბრძოლის იდე-
ოლოგიისაგან და განსაზღვრულ კლასსია-ჭენ სასწორის გადახ-
ისაგან, არა-თავისუფალი არც ერთი ცოდვისაგან ევროპი-
ული ლიტერალიზმ-დემოკრატიზმისა, მაგრამ მაინც ნაციო-
ნალისტური პირველი ყოველთვის უფრო ძლიერი იყო ვიზრე
მეორე თავისი გარკვეული იდეოლოგიით, და რწმენის ძალა
მის აღმსარებელთ უფრო ძლიერ მოქმედთა შედრობად
ჰქვნიდა. ეს უპირატესობა მარქსისტებისა ყოველთვის სჩანდა-
ბრძოლაში, ყოველ მოქმედებაში. ყოველი კავშირი მათი ნა-
ციონალისტებთან მხოლოდ მათთვის იყო ხელ-საყრელი,
რათგანაც ნამდვილი ხელმძღვნელი საქებისა ისინი იყვნენ,
როგორც უფრო ძლიერი. ასეთი კავშირით იგინი მხოლოდ
მოწინააღმდეგე ძალას აჩერებდენ და ბურთი და მოედანი მხო-
ლოდ შათ რჩებოდათ. საქართველოშიაც და აქაც, ემიგრაცია-
ში, მხოლოდ ისინი დარჩენ ასეთი კავშირებით პარტიულად
მოგებულნი. მას შემდეგ რაც საქართველოს დამოუკიდებლობა
სცნეს ს.-დ.-ებმა და ჩისი აღდგენისათვის აქ განახრებს ბრძო-
ლა, მწვალებლად იქმნა გამოცხადებული ყოველი ქართველი,
ვისაც მათთან კავშირისა არაფერი სწამდა. საქართველო-
ბამ დაპატარა რწმენა ერთობის საჭიროებისა, და ბუნებრივია,
რომ ცოტანი ეჭვობდენ მხოლოდ, თუ რა უნდა გამოსულიყო
იმ პარტიასთან კავშირითგან, რომელსაც დამოუკიდებლობა
მხოლოდ თვისი ბატონობისათვის უნდოდა. და განა ასეთი
„საერთო ფრონტის“ „შედეგი არ იყო მთელი საქართველოს
ამოწყვეტა 1924 წელს? განა ეს „საერთო ფრონტი“ „ახლაც
სოციალ-დემოკრატების მიერ ნაციონალისტური ელემენტე-
ბის შებოჭვა არ არის, რომ კიდევ თავიანთი ვიზნებისათვის
გამოიყენონ იგინი, თუ მოახერხეს, იმავე „ერთობის“ „სა-
შუალობით?

სოციალ-დემოკრატები ჩვენი დამოუკიდებლობის დროს
ხშირად ამბობდნენ და სწერდენ ქართულად, რუსულად, ფრან-
გულად, ვ. ი. ქვეყნის გასავთნად, რომ დამოუკიდებლობა
პარტიის ტაქტიკა არისო, დროებითია, დადგება დრო და
რუსეთის დემოკრატიას შევუერთდებით, და სხ. ეს უბრა-
ლოდ, ჩინიანობით წამოსროლილი რამ არ იყო. ეს გამომდინა-
რეობდა მათი მსოფლ-შეცველობითგან, და დღესაც საქართ-
ველოს დამოუკიდებლობა „ ტაქტიკა “ მათვეს და სხვა
არ ფერი. არც შეიძლება სხვა რამ იყოს, რათვანაც ერთ მათ
არა სწამსთ, არამედ საერთაშორისო პროლეტარიატი და მისი
გამარჯვება. დღეს დამოუკედებელ საქართველოში სოციალ-
დემოკრატიის ბატონობა მზოლოდ ერთი გამარჯვებათაგანი
ექნებოდა საერთაშორისო პროლეტარიატისა ქვეყნის ერთ
მივარდნილ კუთხეში. ამ ბატონობას მათ ბოლშევიკები უშლი-
ან. ხოლო თუ ხვალ ბოლშევიკებს შეუტიგდენ, ან რუსეთში
ბოლშევიკები დაეცა და მათი სასურველი დემოკრატიული
რეჟიმი დამყარდა, ჩვენი სოციალ-დემოკრატებიც „ ტაქტი-

კას „შესცვლიან და არა თუ წმასაც აღარ ამოილებენ საქართველოს დამოუკიდებლობაზედ, არამედ მველებურად დაუწყებენ

ბრძოლას დამოუკიდებლობასაც და თვით ეროვნულ იდეასაც! დიახ, შეცდომა იყო მათთან კავშირი, სუსტა და ძლიერთა „ საერთო ფრონტების „ გამართვა, შეცდომა, გამოწვეული „ ერთობის „ აზრის გატაცებისაგან. ნაციონალისტურ ელემენტებს „ კომბინაციებით „ სიქადულის მეტი არა დაჩენიათ-რა ასეთი კავშირითვან, ს.-დ.-ია, როგორც პარტია, მოგებულად სთვლის თავს. ჩვენმა ქვეყანამ სისხლის ზღვითა ზღვით მარჯისტების წყურვილი ბარონობისა და მათ ნაციონალისტურ მოკავშირეთა „ კომბინაციები „, ხოლო თვით „ ფრონტმა „ აზრი დაკარგა, როგორც არა-ბუნებრივება და მანებელმა კავშირმა შეურიგებელ ელემენტთა.

შესაძლებელია და სასარგებლონ ნამდვილი ერთობა თვით
ნაციონალისტურ ელემენტა შორის მაინც, თუ მარქსისტებთან
ასეთმა ერთობის დღიმ და კავშირმა შხამიანი ნაყოფი გამოი-
ლოს ვეჭობ, რომ არა, და აი ჩატომ: უცხოეთში დღეს სამი ნა-
ციონალისტური მიმართულება არსებობს: ფაშისტური
(„ თ.გ.-ი ”), ნაციონალურ-ლიბერალური (ერ.-დ.-თა პარ-
ტია) და ნახევრად-ფაშისტური „ორნატი“-ს ჯგუფი. *) მათ
შორის მხოლოდ პირველი აღიარებს საესტებით ახალ ნაციონა-
ლისტურ დოქტრინას, არა სისტემას ნაციონალისტური
იდეოლოგიისა, რომელიც საესტებით ეწინაღმდეგება არა თუ
მარქსიზმს და ყოველ ფორმას ძეველი სოციალიზმისა, არამედ
თვით დემოკრატიულ დოქტრინას, დემოკრატიულ-ლიბერა-
ლურ იდეოლოგიას. ეს ახალი ნაციონალისტური მომღერება
მთელს კაცობრიობას მოედვა, რათგანაც იგი ერთად ერთი
საწინააღმდეგო იდეური ძალაა სოციალიზმისა, რომელიც
ბოლშევიზმის სახით განხორციელდა რუსეთში და განადგურა
იგი და სხვა ქვეყნებსაც განადგურებას უქადის. ახალმა ნაციო-
ნალისტურმა მოძღვრებამ ფაშიზმის სახელ-წოდებით იტალია-
ში და ნაციონალ-სოციალიზმისა გერმანიაში ნამდვილად და
მწარეოდ დაამარცხა მარქსიზმი და დემოკრატიული ლიბერა-
ლიზმი და სახელმწიფო და საზოგადოებრივი აღმშენებლობა

თკის პრინციპთა მიხედვით დაიწყო, რამაც დიდი ნაყოფი გა-
მოიღო ორგორუ ჩივთიერ, ისე სულიერ სფეროში: ერთ-
მხრივ შექმნა ნამდვილი ეროვნული სული, ისეთი, ორგორიც
აროდეს ყოფილა იმ ქვეყნებში, სადაც მან გაიმარჯვა, და მე-
ორე მზრით უკეთ დაიწყო გადაწყვეტა ყველა სოციალურ პრო-
ბლემათა, ვიდრე მარქსიზმა. წარმოიშვა ახალი ტიპი მოქა-
ლაქისა, უფრო მაღალი ზნეობით, დისციპლინით, ეროვნულ-
იდეალით, შეგნებით ერის უწევნაესი ინტერესისა, რომელსაც
ყოველი სხვა უნდა დაექვემდებაროს; წარმოიშვა ტიპი ნამდ-
ვილი ერის შეილისა, რომელიც ამ ერის შეილობის შეგნებით
არის ორგანიზულდ შეკავშირებული ყოველ თკის თანამოქა-
ლაქესთან. აი ამ ახალმა სულმა მოსპონ კლასსთა ბრძოლა, და
უბრუნა ერს სულიერი სიმრთელე და ნამდვილ, ერთი ნების
ყოფის მქონე კოლეგიტურ თრგანიზმად გახადა იგი. ამიტო
მაც დღეს ყოველი ერი იძულებულია ფაშიზმით ებრძოლო
კარზედ მომდგარ მარქსისტულ-სოციალისტურ უბრედურებას
და სრულიად ბუნებრივია, რომ ფაშიზმს აქვს მხოლოდ საქარ-
თველოში მომავალი მენშევიკ-ბოლშევიკთა მიერ საქართვე-
ლოს სხეულის ორმოცი წლის განმავლობაში ძიგნის შემ-
დეგ, და მაშასადამე „თეთრ გიორგის“, „ ორგორც პირველ
ფაშისტურ თრგანიზაციას, საგებით აღმასარებელს ფაშიზმი
დოქტრინისა და მის თითო ხნითან განმარტებლების.

ხშირად ამბობენ, საქართველოში ვინ იცის რა იქმნება რასაკეირველია მყითხაობა და წინასწარმეტველება აქ ზედ მეტია, მაგრამ ერთი კი ცხადი უნდა იყოს ყველასთვის: თავდესმე საქართველოს ეღიასეს თავისუფალი პოლიტიკურ ცხოვრება, ქართველი ერი არა თუ ნაცად ჭირს აღარ შეიციროს, არამედ ისევე განთავისუფლდება საზოგადოდ პარტიათ შორის ბრძოლისაგან და წინვა-გლეჩისაგან, როგორც სხვ ქვეყნები განთავისუფლდენ. ამას მას ცხოვრების აუცილებლობა უკარნანებს, მისი მწარე გამოცდილება წარსულში, სხვ ქვეყანათა მაგალითი, სადაც ნამდვილი ეროვნული ერთობლადამყარა ფაშიშმა, და ეს უკანასკნელი მოძღვრება რასაკარველია ელვის სისწრაფით მოედება განთავისუფლებულ საქართველოში.

თვეოლოს. აი რატომ აქვს მხოლოდ „ თ.-გ. „-ის, ე.ი. ქართულ
ფაშიზმს მომავალი საქართველოში, რაც არ უნდა უპტონ
მას, რაც არ უნდა აგინონ იგი, რაც არ უნდა შეემთხვეს მას—
გამოყოფა ვინმე აქ მას თუ მიემატება ვინმე, შემცირდება იგი
თუ გაიზრდება უცხოეთში, გამოიცვლის იგი სახელს თუ
ძველს შეინახავს, იქნება მის სათავეში ერთი პიროვნება თუ
მეორე — სულ ერთია!

ესინაში უკომპრომისოა, როგორც დოქტრინა და პრაქტიკა. ეს თვალით ვიხილეთ იტალიაში და გერმანიაში. არც შეიძლება სხვანაირად მისი მოძღვრების გამარჯვება, რათა-ნაც ეს გამარჯვება სწორედ შეელი სოციალიზმისა და დემო-კრატიულ-ლიბერალური სისტემის მოსახლეობას და ერთს ცხოვ-რებაში მათი ადგილის დაჭრას ნიშნავს. და რა აშრი აქვს თვით ბჭიობასაც კი ქართულ ფაშისტურ თრგანიზაციათა და ეროვნულ-დემოკრატიულ ორგანიზაციათა შეერთებაზედ ან ერთობაზედ? არავითარი, რათანაც ნამდგილი ერთობა აქ შეუძლებელია. შეურიგებელის შერიგების ცდა ყოველთვის უნაყოფოა და მავნებელი, როგორც ეს არა ერთხელ ვჩადეთ. ხოლო „ შეთანხმება “ კი იგივე „ კომბინაციები “ გამოვა, რომელიც ხშირად გვიხილავს ჩვენ ემიგრანტულ ინტერნა-ტიულ ცხოვრებაში და გული აგვრებია. რაიმე შეთანხმება მხოლოდ რომელიმე კონკრეტული საქმის გასაკეთებლად არის შესაძლებელი, მაგრამ არა როგორც პოლიტიკური კავ-შირი. თუ დადგა დრო და ქართველმა ერმა თავისუფლებისა-თვის ბრძოლა დაიწყო, სად იქმნება მაშინ გარჩევა მებრძოლ-თა შორის, ან აქ, ან იქ, თუ ვინ რომელ პოლიტიკურ ჯგუფს ეკუთვნის, ან რომელი პოლიტიკური ჯგუფის ქართველი პატ-რიოტი არ იმუშავებს სხვა პოლიტიკური ჯგუფის პატრიოტ-თან, რომ ქვეყანაშ მტერი მოიცილოს თავითგან, თუ მუშაო-ბას შრეკიც საფუძვლი ექმნება და რომელიმე პატრიოსათვის საქართველოში ბარონობის ტახტის დასადგმელად არ იქნება წარმოებული! ხოლო ეს სრულიად განსხვავდება პოლიტი-კურ-იდეული კავშირისაგან.

ნამდევილი „ერთობა“ ფიშისტების და ერ.-დ.-ებისა სხვა არა იქმნება რა და არც შეიძლება რომ იქმნეს, თუ არა ჩვენი ერ.-დ.-ების მიერ აღსაჩება ახალი ნაციონალისტური დოკტ-რინისა, ფაშიზმისა. ეს პირდაპირი და გულ-ახდილად თქმელი სიტყვები არ უნდა ეუცხოოს მათ. აქ ასც თავ-მოყვარეობის საკითხი უნდა იყოს და არცა მგონია რომ იყოს მათ შორის, ვინც გულ-წრეფელია თავის თავისავე წინაშე, მათ კარგად იციან, რომ მათი იდეოლოგია სუსტია, დამარცხებული ყველგან, იმ ქვეყნებშიაც, სადაც წარმოიშვა დემოკრატიზმი. ამ უკანასკნელმა დრო მოსჭამა და მალე იქაც გაქრება, სადაც კიდევ ბატონობს, უძლიერეს ერთა შორისაც. ამას დღეს ერთა ცხოვრება მოითხოვს და დემოკრატიზმის დაცემის მოწამენი ყველგან ვართ. უმიზეზოდ არ აღვილა იგი პირისაგან მიწისა თუ დიდ სახელმწიფო და უმიზეზოდ არ ებრძვიან მას სხვა-გან საზინელის სიმკაცრით. განსაკუთრებით სუსტი იყო დე-მოკრატიული იდეოლოგია ჩვენში, მართლაც სავსებით უცხოეთითავან შემოტანილი. ჩვენ დემოკრატიზმის ისტორია არა აქვს, ტრადიცია მისი ჩვენ არა გვაქვს. მართალია ქართულ ფაშიზმაც უსაყვედურებენ, გადმოდებულია ისიც უცხოთაგანაო. ამას ჩვენ თვისი დროშეც პასუხი გავეცით, ხოლო კიდევ განვიმეორებთ, რომ ფაშიზმი, თუ ერთი მხრით საერთოა ყველა ერთათვის როგორც კრებული საერთო პრინციპთა, მსგავსად სხვა ყოველი დოკტრინისა, იგი მეორე მხრით არ შეიძლება გადატანილი ან გადორთანილი. ნასისხები იყოს, რათ-

განაც იგი მროვლების მოძღვრებას და ეროვნულ ნიადაგზედ მოქმედება. ამ მხრით იგი ყველა ერთია თავის თავად, აუცილებლად უნდა იყოს, თუ ერთ ცოცხლობს, ფიქრობს და მოქმედებს. და არაფერს დის არ დაჭიარგავენ ჩვენი კრ.-დ.-ები, თუ უარ-ჰყოფენ იმ სისტემას, რომელიც ევროპაში შეიქმნა, ჩვენში კი აროდეს ყოფილა, და რომელსაც თვით ევროპი-ელები უარ-ჰყოფენ, როგორც დაწელებულ სისტემას და, რაც ყველაზედ დიდი უბედურებაა, როგორც ოდნავ პონათესავეს, ხშირად მოკავშირეს და უეპველად ნიადაგის მომზადებელს მარქსიზმის გამარჯვებისათვის!

ჩვენ ერ..-დ.-ებს ერთი მოსაზრება აქვთ ახალი ეროვნული დოქტრინის აღსარების ჭინაღმდეგ, პირველი შეხვდით მართლაც საპატიო. მრავალი მათგანი ამბობს: ჩვენ რომ აქ ფაზიზმი მცირდოთ, რას იტყვიან საქართველოში ძეგლი მებრძოლნი ჩვენი პატიოსა, როგორ შეხვდებიან ამ პოლიტიკურ რჯულის გამოცვლას ჩვენი ორგანიზაციებით და სხვ.. მაგრამ

ჩევნ აქაც გულაბილად მოვახსენებთ ერ.-დ.-ებს, რომ სა-
კართველოში დღეს ძეველ „ორგანიზაციებშე“ “და საზოგადო
” პარტიებშე „ლაპარაკ უფ-მეტია. და თუ ვინმე და რამე
გადაუჩა ბოლ შევიზის ჯოჯოხთს მეტოთაგან, მათთვის საუ-
კეთესო საჩუქრი უცხოეთითგან სწორედ ახალი ეროვნული
იქთა, ნაციონალიზმის ახალი დოკტრინია იქმნება. ხოლო
ახალგაზრდობა ძველს დოკტრინებს და პარტიებს არ გაჰყევა, ა-
რამედ ახალ ნაციონალისტურ მოძრაობას. არა მონია რომ,
მიუხედავად მკაცრი ბოლ შევიკური ცენტურისა, საქართველო-
ში ხალხი ჭურში იჯდეს და არ იციდეს, რა არის ფაშიზმი და
რა უქმნა მან სწორედ საქართველოს უსაშინელეს მტერს,
ბოლ შევიზმს, ერობის ქეყნებში, და ერ.-დ.-ების მიერ აქ-
შიზმის მიერას მოლიტიკური რჯულის გამოცვალ კი არ
მიიღება მათი ძევლი ორგანიზაციები, არამედ განახლებად,
გადახალისებად, ერთ დიდ ეროვნულ მოძრაობაში შესლებად და
გაერთიანებად უკელა ნაციონალურ ელემენტა და ამ გვარად
შეერთებად იმ ახალგაზრდა საქართველოს მოძრაობასთან, რო-
მლის შთანარჩენები არის დღეს ჩევნ ქეყნაში და არ შეიძლება
არ გაიფურჩქნოს მყისვე, როდესაც ბოლ შევიზმს მოლო მო-
ცება.

საუნდება უზრუნველყოფილი! და « გლასსების » მფარველდ
გასაც უგვით ის შესძლებს, ვისაც თავისი უზენაას მიზნად
სწორებდ მთვლი გრის გვთილ დ და ადა აქვს დასახული და
ვისაც თავის წმიდათა-წმიდათ საქართველო სწამს! ახეთ
მაგალითებს სმირად შეხვდებით საქართველოს აძლოლუ-
რურ მონარქიის, « იურის ხ.ნის » ეპიკაში, იმ ჯანსხვაგვ-
გით, რეგ ძაშინ მუშგბის საგათხი გი არ იდგა, როგორც
საციიალური საკითხი, არამედ ღარიბები ა და ქვრივ-ღა-
ღების, და გს პრობლემა მაშინ უფრო იყო ამ უკნასხელ-
თა სასარგებლებდ გადაწყვეტილი, ვიდრე შვიდი საუკუნის
შემდეგ საციალ-დგმოგრატების მიერ!

დღგს კი ყვირილი, რომ მნელლდე საციალისტური ან
შარქს სტული ბარტიები არიან, « მუშადისა და ადგენბის
შსხნელი »-დ, იმის გარდა რომ მტკნარი სიცრუტი, რომლის
თქმაც ამ პარტიებს სჩვენვათ ისეთი უსა უთა დაჩემებაა,
რომ იგი დღგს თვით ბნელ « მასსაშიაც » კვლარ ჰილებს
გამოძახილს.

ମାଗରାଥ ଧ୍ୱନିକ ଆରା ତା ଅମ ପାରତୀୟଦିବସ, ଆରାମଧ ପାରଲ୍ଲାମେଖ-
ୁର୍ବାରୁଣ୍ୟଶା ବିଶ୍ୱମାତ ସାହୁତରିତର ଯୁଗଙ୍କାଳେ ବିଶ୍ୱାସ କାନ୍ତିକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ-
ନା, ରତ୍ନ ପିତା ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶାରଦାଶ୍ରୀଲ୍ଲାଦ ଏବାରାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବୀ-
ଅନ୍ତା, « କାଲକୀଶୀଳାତଗିଳି ରା ଆର କାଲକୀଶିତ », ଅଥେ ନେବାବୀ ଧ୍ୱନିକ
ଶାଶ୍ଵତକୀଳୀ, ଯା ତା ରତ୍ନମହିଳା ଉତ୍ତରର ଶଶ୍ଵତାଗରୀ ସାହ୍ୱାରତକୁଳାଙ୍କାଳୀ
ବିନାମଧ୍ୟବିଲୀଳିଳାତଗିଳି, ଶାଶ୍ଵତକୀଶୀଳାକୁ ଗ୍ରହିଣ ନିତିଧ୍ୱନିକାଳୀ ସାହ୍ୱାର-
ତକୁଳାଙ୍କାଳୀ ପାରଫୋଲମ୍ବନ୍ତି, ରତ୍ନମହିଳାକୁ ଶାଶ୍ଵତକୁଳାଙ୍କାଳୀ ରାଜିମୁଖୀ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତା ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତାକୁ ଶାଶ୍ଵତକୁଳାଙ୍କାଳୀ ରାଜିମୁଖୀକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତାକୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତାକୁ

დაცია ამ პარტიული ძღვილიერისა ანუ აღსარგბა ზადგნილი შეცდომებისა ჰინიშნავს უარის თქმას მინისტრის ადგილებრძევდ. დამ სინამდვალეში თუ არა აცნებით შაინც ინუგემოს თავი ამ ხალხშა, რომ მომავალი საქართველო გვლავ სარბიელი იქნება ან მარქსისტული აბსურდის ან დასაცემული დემოკრატიული იდეების! ჩვენთვის პი ცხადია: საქართველოს სახელმწიფო მართვის უწყებელყოფა სწორებ ამ დრო შოგმზე ბარტიების ლიკვიდაციით დაიწავება, და ვინც დღგსაც, როგორც ამ 15 წლის წინად, ბალიობიერუ სინამდვილეში და აუცილებლობაში ვერ ერგვება, ის გროვნული დჯგუფის გარეშე დაარჩება და ეს უმჯდებესიც არის; გინაითგან შათ ერთხელ შიგნათ საშუალება თავიანთი პოლი-

« თეთრმა გიორგიმ » თავისი პოლიტიკური მუშაობა
მაშინ დაიწყო, როდესაც ფაშიზმი ჯერ კიდევ იქანიაში არ
იყო სახესგბით განმტკიცებული, მაგრამ მან ალღა აუზო ერ-
თა ცხიდვების ვითარებას და დღემდის არ შემცდარა. საქარ-
თველა, რაგორუც ყოველი გულშეურეული გრი, ამ იდგას ეჭი-
არება. შეიძლება დიდი ბრძოლის შემდეგ, შეიძლება დიდი
მსხვერპლის შემდეგ, მაგრამ საქართველოში მაინც დამკა-
დრდება ის გროვნულ-პოლიტიკურ-გვინდიური შიმართუ-
ლება, რომელსაც მხოლოდ ჟურნალია მისი აღდგნა. და ჩვე-
ნი დოვეპანდები მდპირ დაბირენი კი იძულებული იქნებან
ან გროვნულ კერასთან დარჩენ და მონაწილეობა შიიღო
მის ნაკვერცხსალთა გაღივებაში ჩვენთან ერთად, ან და გა-
ნაგრძონ თავიანთი გრძნელებურის პრეიტიგა და ჩვენი
ეროვნულ მ/რის ბანაკში კათავითან!

σ, ο.

ბატონი რეგდაქტორი, სიამღვნებით გასმულებ თქვენს

სურგილის, და გაწვდით წმონილს გახ. « თ. გ. »-ისათვის.
ამ შეკლებ წმონილში ზოგადად შევეხაგი ღრივებებ სა-
კითხს, რომელიც, აიმედოვნებ, პირის გვალს, ცოტათი
მაინც, დააინტერესებს. შავრამ უპირველესად მსჯრს გიბა-
სუხიდო თქვენს მიერ დასმულ საგითხზედ: « რასა ფიქრობს
დღეს ქართველი სალხი საქართველოს მომავალ პილიტი-
კურ ვითარებაზედ ი? უნდა გამოვტყოდ: მჩულია ამისი თქმა.
აპიტომ შეცდომის დაშვებას გაჩუმება ვამჯდინარე. ერთმა
გვრმანელმა ფილოსოფიასა სთქვა: « ჩალხი უდიდესი
სფინქსია ». და ეს სინაშვილი გა. მით უმეტესად მნილია
ამიკითხვით ფიქრი იმ სალხის, რომელსაც პირზედ პლიტმ
ადგვს და ყოველი თავისუფალი სიტყვა სისწლის და ცრემ-
ლების დასად უთირს. ერთი კი ნათელია: ქართველ ხალხს
სურს რუსების ბარენციასაგან განთავისუფლება და თავის
დაწმვა, მტრის მიერ ძალით შემტეანილ, მარქესის უშლი
სისტემისაგან. ამ შერივ, რასა გვირველი, მოდალატეთა გა-
მოკვალით მომო ერთი პარტითი წრიუნვალოდ.

მეგვარ ბეტბერაზულ გრძლისათვის ხალხის მთავარ იარ-აღს ეროვნული შეგნება შეადგნენს. რამდენათაც დიდია ხალხში ეროვნული შეგნება, იმდენად შეტის სინათლით და შეტის მალით ისახება მის წინაშე ეროვნული შიზნები და მეგტის ენგრეგით მიიღებული ერი ამ მიზნებისაკენ.

ქ-19 ე საუკუნის პარიოდტიშმა მე-20-ე საუკუნეში შეგნებული ნაციონალიზმის სახე მიიღო. სახე ინტეგრალური ნაციონალიზმისა, რომელიც შეიცავს მთელ ერავნულ ბროლებას ესგანა რა ეროვნულ საკითხთა მთელ ჯაშს: ძლიილი კიდას, ეგვიპტიკას, ეთიკას, ესტეტიკას და თვით ჯიშის ცრობლებასაც კი. ამგარად, ინტეგრალური ნაციონალიზმი ჰარმონიულების მეტად რთულ სისტემას, როგორიცაც თავისი მეცნიერებულ-ფალოსადფიური დასაბუთება აქვს. ცხადობის დღგანდელ აფერიაქტულ პირობებში, რასაკვირველია, ჸართველ ხალხს არ ძალუმს ამგვარ რთულ ცრობლებათა ნალიზი. პლიტიკურ საციალურ პროგლემებზე ფიქრი, მათ შესწავლა შესაძლებელია მწერლიდ ცხოვრების ნორმა-ლურ პირობებში: იქ ხადაც ადამიანს ძალუმს დაშვიდებული აწროვება. აი რითო აიხსნება ის მდგლენა, რომ და-მინავაგბულ ერგის განთავისუფლების ისტორიაში გმიგრა-ციამ ყოველთვის დიდი როლი ითამაშა. ამიტომ, ჩემის უსრიო, ჸართული გმიგრაციამ უნდა ისარგებლოს გვრა-ცაში ყოფნით, დაუპირდეს და შეისწავლოს აქცური პლიტიკური მდგლენები და შეაფასდს იმ იდგათა ჭიდილის მინიშენლება, როგორთაც დღეს ალაგი აქვს დასაკლების მეცნიერებში, ე. ი. გულტურიანი კაცებითი დღიურში. ეს საქართველო, რათგან რაც მოხდება გვრობაში, ინწმევანი, რო-მელნიც აქ კანსარტციალებიან საქართველოსათვას უმნიშ-ვნებლიდ და უპარალედ არ ჩაივლის, გინაითვან, უდაცვდ, საქართველო, გაქრისტიანების შემდებ, მცრობიულ ციგილი-ხაციის არგიტეშია მოცემული.

რას ფიქრობს ქართველი ხალხი? მე მესმის, რომ თ.-გი-რების ეს საკითხი ძალად აინტერესებს. პლიტიკურ მდგლენებმა ზედ მიწევნით უნდა იცოდეს ხალხის სულის-კვეთება და შიხი ანდილი თუ იდემალი ფიქრი. მაგრამ პლიტიკური აწროვება ხალხს თვით მათ უნდა შეასწავ-ლონ. ერთს პლიტიკური აღწერა პლიტიკური არგანიზა-ციის მოვალეობაა. თ.-გიორგიმ უნდა შესძლოს ქართველ ხალხში შეტანა თავისი იდეალობებისა, ე. ი. ინტეგრალური ნაციონალიზმისა.

რამდენადაც მე დაუკიორდი ქართველი ხალხი დაფიქ-რებულია იმ ღრ ანტიპოდურ მცვლენაზედ, რომელთ მის თო საწოვარშემა აქა ალაგი სამართვალის ჩრთიოთამო

თუ სახლგაობრივდა აქც ალაგი. საქართველოს ჩრდილოეთით
შუასეთმა განახლდინელა მარქსისტული ძღვდვრგბა: კომუ-
ნისტი. ეს სისტემა ხდებ 1921 წელს საქართველოშიც შემოიჭ-
რა წითელი დროშით და შეიარაღებული წელით და იქაც
კამაყილდე თავისი პუნქტორივი ხაყდფი. შედეგი? შეიმილი,
ტანჯგა, ცნობების გადაქცევა ერთ თვალ უწვდომელ სასაფ-
ლაოდ, რომელიც დასახარებულია ადამიანის ირსება,
აზრი და სული.

საქართველოს სამსრეთ დასავლეთ საზღვარზედ ალაგი აქვს საწინააღმდეგო შოვლებას. მსოფლიო აღის შემდგე და მის შედეგად დალექილი, გასრებილი და გამარჯვებულთა მიერ დამცირებული ისმალეთი და სასოწარკვეთილი, დამ- გეული ასპალაძა ფგხვედ წამოდგა, ნანგრევგბითგან აღ- მენდა თა ათსდგა ინტეგრალური ნაციონალიზმის ხელით. ინტეგრალურ ნაციონალიზმა ისმალებ ერს შთაბერა ასა- ლი ხული, ახალი გნერგია და შთაუნგრება ურყევით იმედი დიდგბელი მიმავლისადმი. მაგრამ იქ, ასმალეთში, საქარ- თველის გვერდათ, აჭარის მოგბის გადამდა ალაგი აქვს ნივთიერ აღორძინება ხედ უფრო დიდ და მნიშვნელოვან მოვლენას: ხდება პროცესი ასმალებ სალნის ეროვნული კრისტალიზაციისა. ერთგული დიქტატურა სტედავს ასპა- ლეთის ეროვნულ სახეს. ისლამის კოსმოდოლიტურ აკანგში გათქმაფილი, სალიტას სულიერ სამფლობელოში მიჩქმა- ლული მეობა ასმალებ სალნისა ანატლიის გეინოსმა იგ- ლადმა — მუსტაფა ქემალმა — გადაარჩია, გამოჰყო, გადა-

მიჯნა და მტკიცე სელით აქანდგაბს მის ერთვენულ პირვე-
ნებას, ე. ი. ასხმალეთს აყგნებს ცივილიზაციის გრძად-ერთ
გზაზე.

ქართველი ხალხის წინაშე ძუნებრივად დგება ას ღრ-
ეიძოვდთა შედარების საკითხი. არჩევანი ადგილია და ჩვენ-
შა ხალხმაც შეიგნო ერთის ფა მგორუს ღირებულებაც, რო-
მელთა მიშართ ისტორიამ თავისი განაჩენი შევე გამოიტა-
ნა. აი, ძევთაგან, ერთი მიწესთავანი იმისა, რომ თ. გ.-ის
იღებლების ნიადაგი დღეს საქართველოში მგტად ნაყო-
თავთა.

შაგრამ ინწერებულ ნაციონალიზს იდგილობრივის გარეშე აქვს შემორჩენილი და სალხისათვას უფრო მისაწმობი მაღა: მისი დინამიკა . მას ახასიათებს განუსაზღვრელი აღფრთვანება, ცმლები და ახალგაზრდული მგბრძოლი სული, რომლით იგი გაიტაცებს საღლე ერთგანულ ყველა შემოქმედ ელემენტებს. საღლო ამ ძალის შიხვებისათვის საღლებ თეორეტიული არალიზი არა სჭირდება. იგი შას თავის ინტეიციით იგრძნობს საღლო. სმირნად საოაც საღწის გონგბა შემცდარა, მის ინტეიციას სწორებ გზა აურჩება. რათაც, ჩემის აზრით, რაგორც ინდივიდის, აგრძელებულ საღწის ნამდვილი გვრია მის ინტეიციაში მდგრამარეობს. ინტეიციაში ნაციონალიზმი შეადგინება საუცხონის სულია,

ნამდვილი გასაღები ის იდეალია, რომელიც მდგრად-
რობის სულიერი დაჭრის პლატფორმას გაცემ-
რით გადასცემის სამყაროში.

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାର ପରିଚୟ ଦେଇଲୁ ଯାଏଇବେ ଏହାର ପରିଚୟ ଦେଇଲୁ ଯାଏଇବେ ଏହାର ପରିଚୟ ଦେଇଲୁ ଯାଏଇବେ

ლის განხორციელება? თანამგდრვე ცივილიზაციის პრო-

ცესი ერთ სანს კიდევ გატრმელლდება და ამ ღრძოს განმაპ-
ლიდაბაში, კვწამდგეს, რომ საქართველო რესეგთის გატონდ-
ბითგან განთავისუფლდება და შევდგგება გროვნული აღმშე-
ნებლების საქმეს. რამდენჯერ დანგრეულა ჩვენი სამშობლო
და რამდენჯერ აგვიშენებია! სწავა და სწავა დროს სწავა და
სწავა მეთოდგებით აღშენებულია საქართველო. დაგითმა იგი
აპსალუტიშმის საშუალებით აღაშენა. შეიცე საუკუნები
იფი, ალპათ, ინტეგრალური ნაციონალიზმის ხელით აღდრ-
ძინდგება.

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରକାଶକାଳୀନ ଲାଭ ଏବଂ ପରିଚୟ

იყო დრო, როდესაც მეფენი განაგებდენ ქვეყნებს. ძლევა-
მოსილებით აზანზარებდენ მსოფლიოს და მათი რისხეის ში-
შით ძრწიოდნენ ერთი.

იცვალენ დროინ და გვირგვინოსანი, სამეგრელო ტახტ-ზედ მორქმით დაბრძანებულნი, ჩამოასკუპეს და მათ ტახტ-ზედ ერებმა, თავიანთ ჭრიდან არჩეული, ღირსეული პირი ქვეყნის გამგეთ და ჰატრონათ დასვეს. ამით მაინცა და მაინც დიდათ არაფერი შეცვლილა. მეორემ ისე, როგორც პირველმა, ვერ დაუამა კაცობრიობას წყლოლნი. თურმე საქმე არც ის კოთოლა ვინ სკოხზეობის სამითო სასახლოში. მათი თუ

ის ყოფილა, ვით სცოდეონის საცეცენი, ხელუ თუ პრეზიდენტი. დღეს კიდევ ახალმა მოვლენამ იჩინა თავი: არის მეცე ან პრეზიდენტი, მაგრამ მესამე პირი ბატონობს; ის არი ნამდვალი მეცე, ის უკლის და პატრიონობს ქვეყნას და გვირ- გვინოსანი ოუ უგვირგვინო მეცენი დუმილით და თანხმობით მიჰყებიან მას.

კაცობრიობა მუდამ ექტეს კარგს, უკეთესს წესებს საზოგადოებრივი და სახელმწიფო ცხოვრებისას. ჩვენს დროში კი-დიოთ კიდემდე ხდება ბრძოლა, ხანდისხან ომამდისაც აღწევს, ძველსა და ახალ სამყაროს შუა, მსოფლიოში გრიგალი დატრიალდა საშინელის სიმძალისა... იცვლებიან მეფენი, იმსხვევა კარპები; ზოგან ახალნი ჩნდებიან, ზოგან ექტენ ახალს... ბუბერაზ ერებთან ერთად ქართველი ერიც განვეულია ამ გსოფლიო კორანტელში და იბრძვის უმაგალითო ნების-ყოფით, საშინელი, გაუტეხელი სურვილით თავისუფალ არსებობისათვის, რათა განივითაროს თავისი ეროვნული მეობა, თავისებურობა, ნიჭი. უნდესრად მაგონლება დიდებული პოლონელი ერის დიდი ხელვანი, მიცკევიჩი. მსგავს ხელოვნების მეფეებს ვერც ერთმა ძალამ ვერ მოხსნა ხელოვნების მეფობის გვირგვინი, რათგან მათს გვირგვინს ვერ სწვდება ზარბაზანი

